

Recital de poesia a càrrec de Joan Oliver (Pere Quart), en el qual també hi van participar Lluís Pasqual i Josep M. Castellet, a la Llibreria de la Rambla, el 13 de desembre del 1972. | Fotografia: Barceló. Arxiu d'Òmnium Cultural. Publicat a *La Llibreria de la Rambla (1968-1980)*, Quaderns de L'Arxiu, 3.

EL MELIC CULTURAL DE LA TARRAGONA DELS ANYS 70

Text: **JORDI PIQUÉ PADRÓ** | Historiador i arxiver

L'ANY 1968, arreu del món occidental s'esdevenien diferents moviments socials alternatius que, amb la seva efervescència, posaven en crisi el sistema polític, social i econòmic establert: el Maig del 68 francès, els successos de Praga i Varsòvia o les lluites d'estudiants universitaris a Califòrnia i a Mèxic.

A Tarragona, quan encara faltaven vuit anys per a la desaparició del dictador i l'inici de la transició democràtica, va néixer la Llibreria de la Rambla. El nou establiment es va constituir com a societat de la mà d'un grup de tarragonins units per un doble afany: d'una banda, difondre la literatura i la llengua catalanes i, de l'altra, promoure activitats artístiques i culturals a la ciutat.

La inauguració oficial, a càrrec de Joan Fuster, va tenir lloc el 14 de desembre del 1968. Quatre mesos més tard, l'abril del 1969, s'inaugurava la sala d'exposicions. Ben aviat, la llibreria va connectar amb el teixit associatiu tarragoní

i les seves dependències van servir per acollir-hi activitats alternatives, progressistes i modernes, molt allunyades de la dinàmica pròpia del règim dictatorial. Així doncs, entre els anys 1968 i 1980 la llibreria va esdevenir el melic de la difusió cultural, social i política antifranquista de la ciutat. El fons documental de la Llibreria de la Rambla que es custodia a L'Arxiu es compon de més de 1.500 documents, i inclouen des de les sol·licituds dels permisos preceptius i les corresponents autoritzacions de les autoritats delegades a Tarragona del règim franquista, fins als fulls volants, tríptics, cartells i fotografies dels més de cinc-cents actes que s'hi van celebrar.

Moltes eren les activitats que es van promoure aquells anys, com l'homenatge a Joan Miró (1970), la Nit Literària de Santa Llúcia (1972) o la Setmana Cultural Valenciana (1974), a més dels cicles d'art poètica i de les continuades conferències i exposicions que s'hi muntaven. Tot això, esclar, amb els obligats

permisos i la censura preceptiva de la Delegación Provincial del Ministerio de Información y Turismo i del Govern Civil, si més no fins a finals de l'any 1975.

Artur Bladé i Desumvila, Maria Aurèlia Capmany, Jaume Vidal Alcover o Josep Anton Baixeras eren habituals de la llibreria, per on van passar també personalitats com Joan Oliver (Pere Quart), Francesc Vallverdú, Terenci Moix, Baltasar Porcel, Manuel Vázquez Montalbán, Marta Mata, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ernest Lluch, Oriol Bohigas, Arranz Bravo o Bartolozzi, entre moltes d'altres.

Després de les primeres eleccions democràtiques municipals, l'abril del 1979, la utilització dels espais públics de la ciutat passava a disposició de la ciutadania i la Llibreria de la Rambla es lliurava de la responsabilitat de ser un dels pocs llocs en els quals es podia aixoplugar la cultura alternativa de Tarragona. |